

ærede Landsthingsmand (Haffner). Det forekommer mig, at, naar der exproprieres et Stykke Jord til Gruusgrav, saa gaaer der ved Eiendomsretten over fra Grundeieren til den, der har betalt Erstatning derfor, og det forekommer mig altsaa, at Alt det, som findes i det Stykke Jord, der exproprieres, maa tilhøre den, der har foretaget Expropriationen, saa at man ikke bagefter kan faae særskilt Betaling for de Steen, der ere i denne Gruusgrav.

Haffner: Jeg troer, at det ærede Medlem, der nu satte sig, i denne Henseende befinder sig i en Misforstaaelse. Her er nemlig henviist til de gjældende Bestemmelser om Afgivelse af Steen, Sand, Gruus osv. til Landeveiene, ifølge hvilke ikke selve Grunden exproprieres, men der kun gives Erstatning for de Ulemper, der paaføres de vedkommende Grundeiere ved Veimaterialets Forisførelse. Det er ganske vist, at, dersom Grunden selv blev expropriert, og der saa f. Ex. fandtes Guld i Gruusgraven, maatte det høre den vedkommende Jernbane- eller Veibestyrrelse til. Den Grund, som i dette Tilfælde exproprieres til Skydebaner paa Amager, bliver taget til sin fulde Værdi og overgivet til Krigsbestyrrelsen; den bliver altsaa dennes Eiendom, og Krigsbestyrrelsen maa være berettiget til at benytte det Materiale, som den finder der. Findes der f. Ex. ved Udgravningen af Projectiler Kalksteen eller et endnu kostbarere Materiale, da maa Krigsbestyrrelsen være fuldt berettiget til at benytte det; men jeg troer ikke, at dette kan faae Anvendelse ved denne Lov, der henviser til de gjældende Bestemmelser om Afgivelse af Steen, Sand, Gruus osv. til Landeveiene, som, saavidt jeg erindrer, indeholdes i Forordningen af 13de December 1793. Havde det ærede Medlem Ret i sin Anskuelse, var jo Sagen klar, og der kunde aldrig reises noget Spørgsmaal i saa Henseende.

Jessen: Maa jeg gjøre den Bemærkning, at, forsaavidt der fandtes Guld eller Sølv, vilde jeg dog ikke sige, at det tilhørte den, der havde foretaget Expropriation; det tilhørte vist Kongen. Iøvrigt troer jeg, at Alt, hvad der ellers findes, navnlig af Steen og Gruus, maa

tilhøre den, der har expropriert og derved erholdt Eiendomsret over det Stykke Jord, som han har erhvervet, i hele dets Dybde; men maaskee tager jeg feil.

Judenrigsministeren: Det er mig meget vel bekendt, at Steen, saaledes som den ærede Landsthingsmand for 2den Kreds (Haffner) anførte, paa sine Steder, navnlig her i Sjælland, have en meget stor Værdi; men det forekommer mig, at, selv om Steen have en Værdi af 20 Rd. eller over 20 Rd. pr. Cubikfavn, vil det dog vist endnu ikke noget Sted kunne lønne sig at anlægge Minegange for at grave Steen ud af Jordens Indre. Altsaa selv paa de Steder, hvor Kampsteen have en saa uhyre Værdi, troer jeg, at Nettoværdien af den dybt i Jorden liggende Steen er lig Null, og at der altsaa ikke, selv om det var endnu kostbarere Steen, som i stor Mængde fandtes indsprængte i Grunden, kunde være Tale om, at Burderingsmændene skulde ansætte en Netto-værdi paa de Steen, som af Jernbanebestyrrelsen toges blandede mellem det øvrige Materiale.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (see Tillæg A. Sp. 2955—56) fattes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 41 Stemmer.

Formanden: Loven skal nu blive tilfattet Conseilspresidenten.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af „Forflag til Lov om midlertidige Lønninger m. m. for Udskrivningscheferne samt for Mønstringsbestyreren i Kjøbenhavn“.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2971—72.)

Der var til denne Behandling af Sagen ikke stillet noget Endringsforslag. Lovforslagets Paragrapher fattes under Forhandling.